

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) โดยให้ความสำคัญกับการ
ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารและ
พัฒนาประเทศ ให้คนมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ
ด้วยแต่แรกเกิดจนถึงวัยเด็กและเยาวชนตลอดจนวัยสูงอายุ ด้วยการเสริมสร้างสุขภาวะให้คนไทย
สุขภาพดี มีร่างกายแข็งแรงและให้มีการบริโภคที่เหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ ด้วยการ
รับประทานอาหารให้ถูกสุขลักษณะ และส่งเสริมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ให้ห่างไกลจาก
ยาเสพติดและ ลด ละ เสิกอบายนุช รวมทั้งการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อสังคมของคนไทยที่
อยู่ดีมีความสุข (Green Society) อย่างยั่งยืนตลอดไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ, 2551, หน้า 49) เนื่องจาก มาตรฐานของสังคมเติบโตอย่าง คุณธรรมจริยธรรมถูก
ทำลายด้วยพิษภัยของ ยาเสพติด นับเป็นปัญหาร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ทราบ
ได้ที่ยังมีผู้ที่ผลิต ผู้ขายและผู้เสพ วงจรยาเสพติดก็จะไม่หมดไป ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่
จะต้องร่วมมือกันป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ช่วยกันดูแลสังคม ชุมชน ให้ปลอดภัยจาก
ยาเสพติด เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันครอบครัวซึ่งเป็น
โครงสร้างทางสังคมหน่วยเล็กที่สุดและมีความสำคัญที่สุด ทั้งนี้พระราชบรมราชโองการฯ เป็นพื้นฐานที่
สำคัญของสังคมในชุมชน ชุมชนจึงมีส่วนสำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด คนในชุมชน
จะต้องช่วยกันอบรมสั่งสอน ปลูกฝังค่านิยม อุดมการณ์ คุณธรรมที่เหมาะสมดีงาม ช่วยกันสอดส่อง
ดูแลเด็กและเยาวชนในชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจในไทยพิษภัยของยาเสพติด สร้างวัฒนธรรมที่
ดีงาม เป็นการสร้างภูมิต้านทานต่อพิษภัยของยาเสพติดให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ด้วยการร่วมมือ
ร่วมใจกันที่ชาติไทยจะตอกเป็นท่าษาของยาเสพติด (คณะกรรมการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด
2552, หน้า 4)

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาวิกฤติ ของการกระทำผิดในรูปเครือข่าย ขบวนการ ซึ่งมีชื่อ และความกว้างขึ้น มากต่อการจับกุมปราบปราม เจ้าหน้าที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตที่เกิดจากการต่อสู้ขณะเข้าจับกุมผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีการขยายตัว รุนแรงมากขึ้น จากการที่ปัญหายาเสพติดได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วนั้น ทำให้ทุกฝ่ายได้ระหันกึง ความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ผลการสำรวจข้อมูลการแพร่ระบาดของยาเสพติดใน กลุ่มเด็กนักเรียนเมื่อปี พ.ศ. 2544 พบว่า มีนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดรวม 663,290 คน โดยเกี่ยวข้องกับยาบ้า รวม 380,565 คน เป็นผู้ใช้และเคยมีประสบการณ์ใช้ 429,473 คน เป็นผู้ค้า ผู้ ติดและผู้ใช้ที่มีพฤติกรรมค้า 152,998 คน จะเห็นได้ว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนของชาตินั้นนับได้ว่าเป็น กลุ่มเสี่ยงต่อการระบาดของ ยาเสพติดเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเด็กนักเรียนในช่วงอายุ 7 – 12 ปี หรือนักเรียนในระดับประถมศึกษานั้น เป็นวัยที่มีจิตใจอ่อนไหว และง่ายต่อการถูกหลอกจูงให้ไป ในทางที่ผิด ดังนั้น การให้ความรู้ในการป้องกัน ยาเสพติดกับเด็กนั้นจึงถือว่าเป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน อย่างต่อเนื่องเด็กและเยาวชนที่จะเติบโตมาเป็นอนาคตของชาติ (กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงาน ยาเสพติด, 2544, หน้า 4)

รัฐบาลภายใต้การบริหารงานโดย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีได้ให้นโยบาย ในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยใช้ ยุทธศาสตร์ “5 รั้วป้องกัน” คือ รั้วชายแดน รั้วชุมชน รั้วสังคม รั้วโรงเรียน และรั้วครอบครัว ประกอบด้วยโครงการ 7 โครงการ โดยมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รับผิดชอบ ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน 7 โครงการนี้ แบ่งการดำเนินงานออก เป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน - 30 กันยายน 2552 รวม 6 เดือน ระยะที่ 2 การปฏิบัติต่อเนื่องถึง 31 มีนาคม 2553 มีการประเมินผล ทุก 3 เดือน ในการแก้ไขปัญหาต้องมองทุกมิติ โดยใช้แนวทางการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเข้ามา ร่วมกันแก้ไขปัญหา ด้วยการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้การดำเนินตามแผน ยุทธศาสตร์จะประสบผลสำเร็จได้อยู่ที่ทุกคนทุกฝ่ายต้องปฏิบัติให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม (สำนัก ข่าวเจ้าพระยา, 2552, หน้า 9)

สำนักงานตำรวจนครบาลได้รับนโยบายและหลักปฏิบัติในการปราบปรามยาเสพติดใน การปฏิบัติการ 90 วัน พื้นที่ยาเสพติดด้วยการบังคับใช้ตามกฎหมาย ไม่ให้มีการอุ้มผ่าตัดตอน โดย นายสุเทพ เทือกสูบ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานศูนย์อำนวยการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด ได้มอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติการ 90 วันพื้นที่ยาเสพติด ทั้งนี้จาก รายงานปฏิบัติการ 90 วัน พื้นที่ยาเสพติด ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2551 - 31 มกราคม 2552 พบว่า มีผู้ค้ายาเสพติดถูกจับกุม 50,148 ราย ยึดของกลางน้ำหนักรวม 10,337.24 กิโลกรัม ยาเสพติดที่

จันกุม ได้มากที่สุด คือ แอนเฟตามีน (ยาบ้า) มีผู้ต้องหา 42,637 ราย ของกลางรวม 3,671,550 เม็ด รองลงมา คือ เอโรอิน มีผู้ต้องหา 134 ราย ของกลางรวม 234.31 กิโลกรัม และกัญชาแห้ง มีผู้ต้องหา 2,794 ราย ส่วนซ่องทางการลักลอบขนยาเสพติดตามแนวชายแดนของไทยมี 21 อำเภอ จาก 9 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน อุบลราชธานี หนองคาย นครพนม นุกดาหาร สระแก้ว และกาญจนบุรี นอกจากนี้ ยังพบแหล่งพักยาเสพติด 10 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ เชียงราย เชียงใหม่ นครพนม นครราชสีมา ระยอง และชลบุรี และพื้นที่เพรร์ระบาดของยาเสพติดมากที่สุดมี 28 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม ชลบุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ฉะเชิงเทรา กาญจนบุรี สระแก้ว แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ เชียงราย หนองคาย นครพนม นุกดาหาร อุบลราชธานี นครราชสีมา นครศรีธรรมราช ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส (สยามจดหมายเหตุ, 2552, หน้า 1)

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากในหลาย พื้นที่ เนื่องจากเป็นจังหวัดปริมณฑลที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนมาก จึงมีประชาชนผู้ใช้แรงงานอยู่พื้นที่ทำงานเป็นจำนวนมาก ประกอบกับมีเส้นทาง คมนาคมที่สะดวกและมีพื้นที่ติดกับชุมชนคลองเตยซึ่งมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดสูง ผู้ค้า ยาเสพติดจึงมักจะใช้เป็นแหล่งพักยาก่อนจะขึ้นสู่ไปที่อื่น จังหวัดสมุทรปราการจึงมีนโยบายเร่ง ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล โดยเน้นทั้งด้านการป้องกันปราบปราม รวมถึงการนำร่องมาตรการต่อต้านยาเสพติด ตามแผนยุทธศาสตร์ดำเนินการ 3 ยุทธศาสตร์หลัก คือ ยุทธศาสตร์ร่วมชุมชนโดยการสักดิ้นการนำเข้ายาเสพติดตามพื้นที่รอยต่อจังหวัดสมุทรปราการ ยุทธศาสตร์ร่วมชุมชนโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน การประชาสัมพันธ์ร่วมกันเป็นเครือข่าย ในการแจ้งเบาะแสผู้ค้าผู้ผลิตแก่ทางราชการ ยุทธศาสตร์ร่วมสังคม โดยดำเนินการจัดระเบียนสถาน บริการต่างๆ และการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของยาเสพติดแก่ประชาชนในชุมชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเยาวชน ทั้งนี้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ไม่ให้กลับมาแพร่ระบาดส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด สมุทรปราการ (วารสารประชาสัมพันธ์จังหวัด, 2552, หน้า 1)

สถานีตำรวจนครบาลจังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่เลขที่ 27 ถนนศรีสมุทรตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ มีภารกิจสำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมเพื่อความสงบสุขของบ้านเมืองและสังคม ด้วยการสร้างมิติ ใหม่ในการทำงาน โดยปิดโอกาสให้ชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น โดยเฉพาะในการร่วมกำหนดนโยบาย การติดตามการปฏิบัติงาน การตรวจสอบการปฏิบัติงานให้เป็นไปด้วย

ความโปรด়ิงใส่ ในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรม (วารสารสถานีตำรวจนครจังหวัดสมุทรปราการ, 2552, หน้า 3)

จากการศึกษาด้านควาแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน พบว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตระหนักรถึงความสำคัญและได้มอบหมายให้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัด ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสุขศึกษา และพลศึกษา สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต โดยเน้นการป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุการใช้ยาสารเสพติดและความรุนแรง โครงการที่ได้รับการ ยอมรับอย่างกว้างขวางมีประสิทธิภาพในการหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าสู่โรงเรียน อย่างได้ผล สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กนักเรียนในการเรียนรู้วิธีการต่อต้านยาเสพติดและ หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง และยังเป็นการผนึกพลังความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจนัก กับ โรงเรียน ครุ/อาจารย์ บิดามารดา/ผู้ปกครอง และชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไข ปัญหายาเสพติดสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์พัฒนาเพื่ออาชนະยาเสพติด ตามหลัก “การป้องกัน นำหน้าการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการรักษา ผู้ดูแลต้องได้รับการลงโทษ โดยเด็ดขาด สำนักงาน ตำรวจนแห่งชาติจึงดำเนินโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E ประเทศไทย) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

D.A.R.E. (Drug Abuse Resistance Education) ซึ่งย่อมาจาก D = Drug คือ ยาเสพติด, A = Abuse คือ การใช้ในทางที่ผิด, R = Resistance คือการต่อต้าน และ E = Education คือ การศึกษา ซึ่งเป็นหลักสูตรการป้องกันยาเสพติด และเป็นโครงการของสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจนแห่งชาติ ที่ 489/2543 ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2548 โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจน ในเครื่องแบบที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นพิเศษ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นวิทยากร เพื่อให้ความรู้และวิธี ป้องกันเกี่ยวกับยาเสพติดแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ตามเนื้อหาของหลักสูตร D.A.R.E. ภาคเรียนละ 1 ชั้นเรียนเป็นอย่างน้อย และเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างเจ้าหน้าที่ ตำรวจนักเรียน ครุ บิดา มารดา และสมาชิกในชุมชน โดยเน้นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ยาเสพติดและสอนให้เด็กรู้จักวิธีการหลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติดและการใช้ความรุนแรง ตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ (กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจนแห่งชาติ, 2552, หน้า 15) ดังนี้สถานีตำรวจนครจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้รับนโยบายจากสำนักงาน ตำรวจนแห่งชาติให้ร่วมรับดำเนินการ โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน ในสถานศึกษา จึงให้สถานีตำรวจนครเมืองสมุทรปราการดำเนินโครงการในโรงเรียนพรานีลวัชระ

ซึ่งเป็นสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ (แผนพัฒนาตำราจัดทำนักงานตำราจแห่งชาติ, 2550, หน้า 4)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะเจ้าหน้าที่ตำราจึงผ่านการอบรมเป็นวิทยากรตามโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนโรงเรียนพร้าวเนลวัชระ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำราจภูมิเมืองสมุทรปราการ จึงมีความสนใจในการประเมินผลโครงการเพื่อต้องการทราบผลสำเร็จในการดำเนินโครงการตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการตามแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน ตลอดจนประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร เพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินโครงการ การศึกษาเพื่อการต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนของสถานีตำราจภูมิเมืองสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงการต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนของสถานีตำราจภูมิเมืองสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้เป็นการประเมินโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน โรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำราจภูมิเมืองสมุทรปราการ โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการประเมินของราฟ ไทดเลอร์ (Raph Tyler, 1930) โดยการประเมินคือการเปรียบเทียบพฤติกรรมเฉพาะอย่าง กับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่วางไว้ โดยมีความเชื่อว่า จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างชัดเจน รักภูมิและจำเพาะจะงดงามแล้ว จะเป็นแนวทางช่วยในการประเมินได้เป็นอย่างดีในภายหลัง มีแนวความคิดเห็นว่า โครงการจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ดูได้จากผลผลิตของโครงการว่าตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่แรกหรือไม่เท่านั้น แนวความคิดในลักษณะดังกล่าวนี้เรียกว่า “แบบจำลองที่มีความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model or Objective) เรียกว่า Tyler's

Goal Attainment Model ซึ่งต่อมาปี 1950 ได้มีรูปแบบมาใช้เป็นกระบวนการตัดสินการบรรลุวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ทำการประเมิน (R.W. Tyler, 1950) เรียกว่า “Triple Ps Model” ดังนี้

P-Philosophy & Purpose - ปรัชญา/จุดมุ่งหมาย

P-Process –กระบวนการ

P-Product –ผลผลิต

ในการประยุกต์ใช้ในการประเมินโครงการทางการศึกษาได้โดยการประเมินความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ว่า ปรัชญา/จุดมุ่งหมายของโครงการมีความสัมพันธ์กับกระบวนการและผลผลิตหรือไม่ ถ้าประเมินเป็นส่วนๆ ก็จะประเมินในด้านประสิทธิภาพของปรัชญา/จุดมุ่งหมาย และกระบวนการประเมินประสิทธิผลของผลผลิตว่าตรงกับปรัชญา/จุดมุ่งหมายหรือไม่มีประสิทธิภาพเพียงใด เป็นต้น

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ จำนวน 416 คน ประกอบด้วย

2.1 ครูที่เข้าร่วมโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน โรงเรียนพร้านีลวัชระ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครรัฐเมืองสมุทรปราการ จำนวน 10 คน

2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษาที่ 1/2553 โรงเรียนพร้านีลวัชระ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครรัฐเมืองสมุทรปราการ ซึ่งได้เรียนหลักสูตร D.A.R.E. โดยวิทยากรตัวจรจ จำนวน 203 คน

2.3 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษาที่ 1/2553 โรงเรียนพร้านีลวัชระ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครรัฐเมืองสมุทรปราการ ซึ่งได้เรียนหลักสูตร D.A.R.E. โดยวิทยากรตัวจรจ จำนวน 203 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

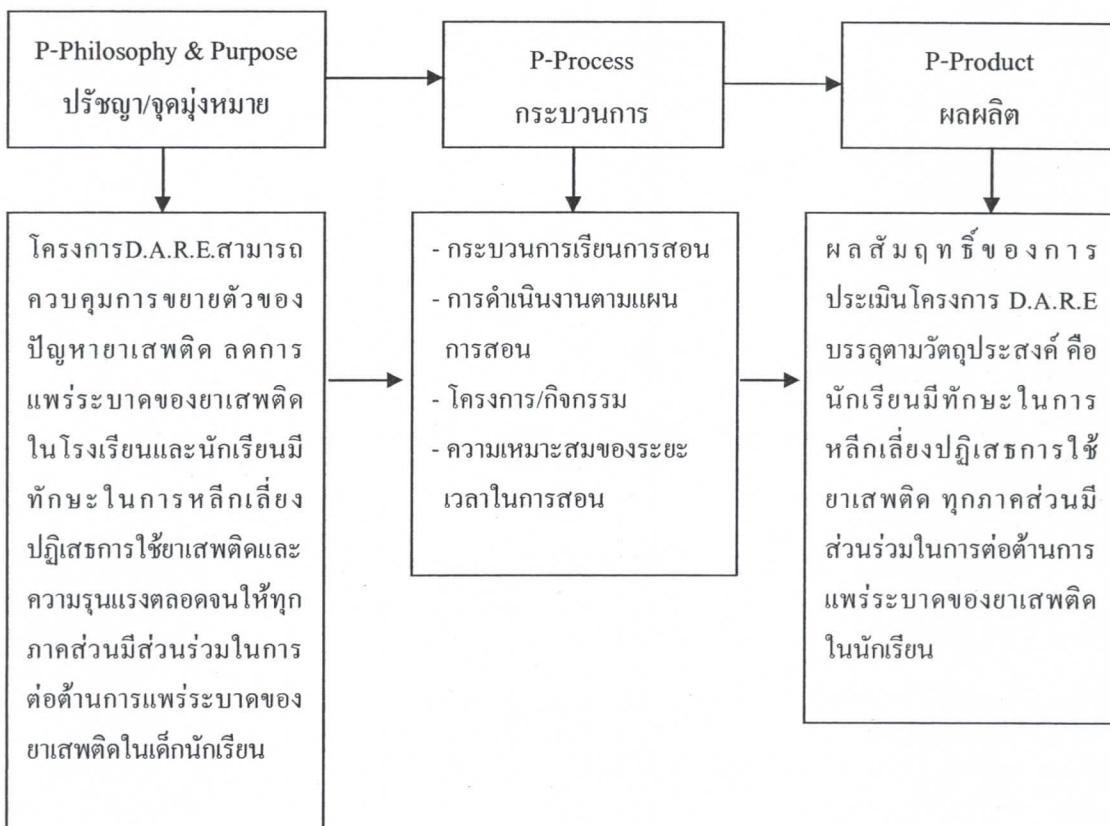
การศึกษาระบบนี้ ผู้วิจัยศึกษาในช่วงเวลา การดำเนินการโครงการฯ ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2554

4. ขอบเขตด้านสถานที่

การเก็บข้อมูล ณ โรงเรียนพร้านีลวัชระ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการประเมินโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน แสดงได้ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยประเมินโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E ประเทศไทย)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ว่า โครงการที่วางแผนไว้นั้นปฏิบัติไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ เพื่อที่จะนำผลการประเมินมา พัฒนาหรือปรับปรุง โครงการให้ดีขึ้น

โครงการต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) หมายถึง โครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็ก นักเรียน โดยมีกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจนครบาลเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน

หลักสูตร D.A.R.E. หมายถึง หลักสูตรการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็ก นักเรียน โดยมีเนื้อหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยาเสพติด มุ่งเน้นการปฏิเสธแรงกดดันจากเพื่อน การแก้ไขปัญหาความรุนแรง เทคนิคการให้ข่าวสารทางสื่อ การจัดการกับปัญหาต่างๆ

ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่เข้าร่วมโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็ก นักเรียน โรงเรียนพรานีลวัชระ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลเมืองสมุทรปราการ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2553 โรงเรียนพรานีลวัชระ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลเมืองสมุทรปราการ ซึ่งได้เรียน หลักสูตร D.A.R.E. โดย ตำรวจนครบาล D.A.R.E. เป็นผู้มาสอนในชั้นเรียน

หลักสูตรการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่ตรวจ D.A.R.E. เป็นผู้ดำเนินการสอน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ซึ่งเป็นการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนตามปกติ ของโรงเรียนพรานีลวัชระ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลเมืองสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ผลการประเมิน โครงการครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของ ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง โครงการให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. ผลการประเมินโครงการจะช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและพัฒนาโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาในเด็กนักเรียนของสำนักงานตำรวจนครบาลชัติ สถานีตำรวจนครบาลเมืองสมุทรปราการ และโรงเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น
3. ผลการประเมินโครงการจะช่วยให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเด็กนักเรียนของ สถานีตำรวจนครบาลเมืองสมุทรปราการ ตรงประเด็นยิ่งขึ้น
4. เพื่อให้หลักสูตร D.A.R.E. เป็นไปตามเป้าหมายการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสามารถปรับตัวชี้วัดให้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551